

ת"פ 17233/07/12 - מדינת ישראל נגד א כ

בית משפט השלום בראשון לציון

24 יוני 2015

ת"פ 17233-07-12 מדינת ישראל נ' כ
מ"ת 17244-07-12

לפני כבוד השופט אילן בן-דור
המאשימה
נגד
הנאשם
א כ

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יניב פרטוק

הנאשם וב"כ עו"ד שירלי אוחיון

[פרוטוקול הושמט]

מז דין

הרקע

1. מקרה מצער בו נאשם, צעיר יחסית, מורשע בעבירת אלימות כלפי בת זוג, חברתו שלא הייתה נשואה לו, שאף בוצעה בזמן נהיגה תחת השפעת טיפה המרה.
2. הנאשם, יליד 1985 הורשע לפי הודאתו, שניתנה בהסדר טיעון, לאחר שמיעת חלק מהראיות (עדות המתלוננת), בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, בהיות הקורבן בת זוג, שהיא עבירה לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
3. לפי תמצית העובדות, הנאשם והמתלוננת, היו בני זוג כשנה וחצי, אך נפרדו ימים ספורים לפני יום 2.7.12 שהוא המועד הרלוונטי לאישום, במהלכו אירעה ביום אחד, ברצף התרחשויות שניתן לחלקה לשלבים העיקריים הבאים: 1. בשלב הראשון - בילו המתלוננת וחברותיה על שפת הים, בנוכחות הנאשם. אז, כשהנאשם, שוחח עם אחרת בטלפון הנייד, המתלוננת חטפה מידו את הטלפון כי שוחח עם

עמוד 1

האחרת, ושוחחה בעצמה עם האחרת. הנאשם, כעס על כך, חטף את הטלפון מידה ודחף אותה; 2. בשלב השני - כעבור כחצי שעה, כשהגיעה המתלוננת סמוך למכוניתה, הבחינה בנאשם ממתין. הנאשם, החל לצעוק, להכות באגרופיו בשמשת הרכב ובמכסה המנוע. כשהיא הסתובבה והחלה להתרחק, הנאשם רדף אחריה, השיגה, לקח את התיק מידה, הוציא ממנו את מפתחות מכוניתה ולא נעתר לצעקותיה, להחזיר את התיק עם המפתחות; 3. בשלב השלישי - הנאשם נכנס למכונית המתלוננת, התיישב בכיסא הנהג. בנסיבות אלה, המתלוננת התיישבה במושב הסמוך לנהג. הנאשם, החל בנסיעה שכללה נהיגה פראית, במהלכה, המתלוננת בקשה ממנו מספר פעמים, לעצור ולחדול מנהיגתו הפראית, אך הוא המשיך בנסיעה; 4. בשלב הרביעי - לאחר שהמתלוננת, התריעה שתתקשר למשטרה, במהלך הנסיעה, בעוד הוא נוהג, תקף הנאשם את המתלוננת מספר פעמים במכות בידיה. כתוצאה מכך, גרם לה לסימני חבלה בידיה והמתלוננת אכן התקשרה למשטרה; 5. בשלב החמישי - לאחר שהנאשם הגיע עם מכוניתה לביתו, יצא ממנה והמתלוננת, שעברה למושב הנהג, נסעה עד לרחוב אחר שבו פגשה שוטרים, שהוזעקו לסייע לה. בהמשך, כשהשוטר עומד לידו, התקשר אליה הנאשם ואמר לה: "את רואה מה עשית לי, שלחת לי משטרה לפה". במעשיו האמורים היה הנאשם תחת השפעת אלכוהול. נאמר גם שבמעשיו כלא את המתלוננת ברכב שלא כדין ותקף את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה וגרם לה חבלה של ממש.

4. הנאשם כאמור בן כמעט 30. בעברו קיים רישום פלילי עקב החזקת סמים שלא לצריכה עצמית מיום 29.2.10.

הסדר הטיעון

5. לפי הסדר הטיעון, הנאשם חזר מכפירתו, והודה בעובדות כתב אישום המתוקן. יוער, שבגדר כתב האישום המתוקן נותרה, במפורש, הוראת חיקוק מסוימת יחידה, לפיה הואשם הנאשם והורשע והיא כאמור תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין זאת נוכח עמדת שני הצדדים בדיון עם הצגת ההסדר, לאחר שמחקו, במפורש, עבירות אחרות בהן הואשם בכתב האישום המקורי אף נוכח עובדות כתב האישום המתוקן. מהעבירות שנמחקו משום עמדת הצדדים, אתעלם.
6. בהתאם להסדר, הנאשם הופנה לשרות המבחן שהוסכם ש"יבדוק פרמטרים של נטילת אחריות על כתב האישום המתוקן ושיתוף פעולה בכל הליך שיידרש".
7. במישור הענישה, בכפוף לתסקיר חיובי, הסכימו, לעתור במשותף למאסר על תנאי, לקנס, לפיצוי ולשירות לתועלת הציבור. שאלמלא כן, יטענו פתוח.

התסקיר

8. ביום 21.4.15 הוגש תסקיר משלים. "בשורה התחתונה" בסוף היום המליץ על ענישה התואמת את ההסדר תוך שילוב בתכנית של"צ בהיקף של 200 שעות. זאת, לאחר בחינה של גורמי סיכוי מול גורמי סיכון, ונוכח ההתרשמות, כי ענישה זאת תהווה עבורו מסר חינוכי למען אוכלוסייה נזקקת ותקטין סיכון להישנות עבירות, באמצעות תרומה לחברה ופיצוי על הנזק והפגיעה שהסב. ההמלצה לא ניתנה על נקלה, אלא לאחר בחינה דקדקנית ונמשכת. בתסקיר המשלים, שינוי מהתסקיר הראשון שנמנע מהמלצה.
9. בגוף התסקיר פורטה שורת הנימוקים לשינוי העמדה ובין היתר גורמי הסיכוי והסיכון הבאים: א. בתקופה שחלפה בין התסקירים ניכר שינוי בהתנהלותו. הנאשם הפגין מחויבות ואחריות לקשר עם השירות והגיע בהתמדה לשיחות; ב. הנאשם הגיע בהתמדה לבדיקות השתן שנמצאו נקיות; ג. לצד זאת

צוין רושם לפיו התנהלות נובעת מחשש מתוצאות משפט זה ומהפסקת עבודתו; ד. הנאשם משולב מ-10.14 בעבודה כמנהל בחנות למוצרי חשמל, מתמיד בה, שבע רצון ובעל תכניות להשקיע ולהתקדם. העבודה מהווה גורם מחזק כוחות בעל משמעות בחייו ומפחית סיכון; ה. נותק הקשר עם המתלוננת. היא עצמה, אישרה זאת ואמרה כי לא מתקיים כל קשר בינם תקופה ממושכת, וכי אינה חוששת מפניו; ו. עוד עלתה נכונות להשתלב בטיפול במסגרת השירות, ובשל"צ; ז. מאידך, צוינו גורמי סיכון בגדרם דפוסי התנהלות אימפולסיביים, וקושי בוויסות צרכים.

הטיעון לאחר התסקיר

10. לנוכח התסקיר, הצדדים עתרו במשותף לאמץ הסדר טיעון "סגור" לידים מאוזן וסביר שכלל את הרכיבים הבאים: א. של"צ בהיקף 200 שעות; ב. מאסר על תנאי; ג. פיצוי למתלוננת בסך ₪ 1,500; ד. קנס בגובה של 1,000 ש"ח שישולמו ב-5 תשלומים רצופים.

11. התביעה נימקה את עתירתה לאימוץ ההסדר בטעמים העיקריים הבאים: א. חומרת מעשיו שנעשו תחת השפעת אלוהול, מהם נחבלה המתלוננת ובדרך נס לא נפגעו מהם; ב. הודאתו; ג. תסקיר המעלה גם שהנאשם עצמו שהבין חומרת הדברים, ועלה על הדרך הישר; ד. הנאשם משתף פעולה עם שירות המבחן; ה. הענישה כוללת רכיב כלכלי שמתייחס לנזק למתלוננת.

12. ההגנה עתרה לאמץ את ההסדר מהטעמים העיקריים הבאים: א. המדובר באירוע בודד לפני כ-3 שנים, שמאז שהתרחש נותק הקשר עם המתלוננת; ב. הסדר הטיעון הוא על דעת המתלוננת; ג. כתב האישום תוקן באופן משמעותי; ד. המתלוננת ניזוקה אבל לא באורח חמור. מדובר בסימני חבלה בידה והיא אף לא נזקקה לטיפול רפואי; ה. הפיצוי והקנס המסתכמים ב₪ 2500 הם בסכום גבוה מאד לנאשם. זאת הואיל והנאשם שהה במעצר בית כמעט 9 חודשים, בהם הורע מאד מצבו הכלכלי, כי צבר חובות של כ- 150,000 ₪. למרות זאת הסכים להם; ו. הרשעתו היחידה בתחום הסמים, ולא באלימות; ז. הודה ונטל אחריות; ח. חסך זמן שיפוטי; ט. ההסדר הוא בהסכמה וברצונה של המתלוננת; י. תסקיר שירות המבחן המליץ לאמצו.

דבר הנאשם

13. הנאשם ניצל זכותו ל"מילה האחרונה" ואמר: "אני מודה מאד לקצין המבחן ולבימ"ש בדרך בה נתקלתי. אני ממשיך בדרך הזאת. אני מבין שזה לא כל כך פשוט. אני מבין שלפעמים אדם לא יודע איך לעזור לעצמו. אני איעזר בשירות המבחן ובכל התהליך".

דין וגזירת הדין

14. נקודת המוצא היא בכלל בדבר כיבוד הסדר טיעון, ככל שהוא מגלם איזון ראוי גם בין האינטרס הציבורי עליו מופקדת התביעה, לבין טובת ההנאה הניתנת לנאשם במסגרת הסדר הטיעון, על ביהמ"ש לפקח עליו בעין ביקורתית, אך לא בנקל יתערב בו גם לרקע הציפיה שיכובד ראו למשל באסמכתאות הבאות: א. גישת האיזון מפי כב' השופטת ביניש בע"פ 1958/98 פלוני נגד מדינת ישראל פ"ד נז (1) 577 (25.12.2002); ב. דברים בהירים על צמצום התערבות בהסדרים, מפי כב' השופטים דנציגר עמית וזילברטל, בע"פ 7757/11 פלוני נגד מדינת ישראל (13.2.13): "אנו סבורים כי סטייה מהסדר טיעון תיעשה במקרים חריגים ונדירים בלבד, וזוהי המגמה המסתמנת בשנים האחרונות בפסיקתו של בית

משפט זה";

15. ה"בסיס" לענישה: מצוי לרקע ההודיה, בגדר כתב אישום מתוקן בעובדות בהן הודה. בהן ואין בילתן, ובהרשעתו בעבירה אחת של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, שבה בחרה התביעה להאשים, לאחר שעבירות נוספות שהיו נמחקו במפורש. לכך שעובדות האישום המקורי, האישומים והעבירות לפני התיקון אינם רלוונטיים עתה השוו: א. כב' השופטת נאור בעניין ע"פ 954/12 **עובדיה נגד מדינת ישראל** (1.7.12) "עובדות כתב האישום המקורי, וכך גם האישומים שנזכרו בו, אינם רלוונטיים עוד מרגע שהסכימה המדינה לתקן את כתב האישום שהוגש נגד מאיר... כשם שאין אנו מייחסים משמעות לעבירות האחרות בהן הואשמו המערערים במסגרת כתב האישום המקורי שהוגש נגדם שאינם בהסדר הטיעון, כך אין מקום לייחס משמעות לעבירות בהן הואשם מאיר לפני תיקון כתב האישום נגדו"; ב. כב' השופטים רובינשטיין חיות ודנציגר ע"פ 2994/12 **זגורי נגד מדינת ישראל** (23.12.13); ג. כב' השופט הנדל בע"פ 4907/11 **מרעי נגד מדינת ישראל** (לא פורסם) (14.11.12).

16. אין להקל ראש במעשיו של הנאשם שפגע בערכים החשובים הבאים: א. זכות האדם לשלמות הגוף ולאוטונומיה עליו המוגנת בעבירות התקיפה; ב. הצורך בהגנה ייחודית לבן זוג, הגדרת בן הזוג משתרעת לפי מצוות המחוקק גם על מי שאינם נשואים ומובן שגם כלפיו אף בשלבי פרידה שלא אחת המתח בהם גבוה, אין להפעיל, חלילה, כוח ומשטר אימה כלפי חלש ויש לבלום התפרצויות זעם. הגנה זאת מעוגנת בנסיבה המחמירה את עבירת התקיפה שבסעיף 382(ג) ובפסיקה; ג. הצורך בהגנה קיים בפרט בסיטואציית תקיפה אגב נסיעה ברכב, בראש וראשונה כלפי הנתקף שנפגעת גם חירותו הפיזית, וזכותו לברוח למקום אחר. הן הוא לכוד בחוסר אונים ברכב נוסע. קיימת תלות בנהג וכשהנתקף הוא הנהג, נפגע הביטחון התעבורתי. ער אני לכך הפגיעה שבפני אינה ברף הגבוה, למרבה המזל, אך אין להקל בה ראש. לא דובר בהתפרצות רגעית אלא בהתרחשות שנמשכה במסכת המתוארת בשלבי האישום, בגדרה בין היתר, נהג בפראות, תקף אגב נסיעה, מנע קשר למשטרה והיא נפגעה בידיה. לאומדן מידת פגיעה קיימת רשימה פתוחה של "מודדים" הכרוכים בנסיבות, בהם גם אופן התקיפה, מיקומה, התוצאה הגופנית וצורך בטיפול רפואי, אך גם התוצאה הנפשית והתוצאה הפוטנציאלית, לפירוט נוסף ראו ת"פ (ראשל"צ) 25373-08-12 **מדינת ישראל נ' מ.מ. (עציר)** (06/08/2013) (להלן: "עניין מ.מ.").

17. לענישה עקב עבירת "תקיפה הגורמת חבלה ממשית" נקודת מוצא בחוק שקבע לצידה, עקב חומרתה המושגית, עונש מרבי של מאסר ל-3 שנים הצופה נסיבות חמורות ביותר בגדרה. אולם, כשהקורבן בן זוג - הוכפל המאסר לשש שנים; הפסיקה שדנה בסעיף "מצהירה" בקול צלול על הצורך להילחם באלימות בכל צורותיה, בפרט כלרקע עניין של מה בכך, היא ננקטת בין בני זוג בהיות התופעה רווחת ומסוכנת. הובהר שמתפקיד ביהמ"ש להירתם למאבק זה בענישה גמולית ומרתיעה. על אדם לדעת שבכוח החוק משמדובר ביחסים זוגיים, לפרוץ את מפתן ביתו; הלכה למעשה "נוסחת הענישה" שאינה מתמטית, על אלימות במשפחה נותנת משקל יחסי רב לשיקולי "גמול" ול"הרתעה" (ליחיד ולרבים). הענישה גמולית ומרתיעה אך אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ולא את שיקול ה"שיקום" שמשקלם שלא אחת נמוך יותר הוביל במקרים מתאימים להקלה שהיא לעיתים משמעותית מאד. תוצאת המדיניות בעבירות אלמ"ב יוצרת "מנעד רחב ביותר של עונשים" כלשון כב' השופטת נאור בע"פ 2358/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21.5.2014). ניתן לראות למשל ענישה הנעה ממאסר מותנה (אף אם פעמים רבות ממאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות), ועד למאסר לתקופה ממשית בכפוף לנסיבות. סוג העונש המרכזי הוא לא אחת מאסר בפועל.

18. ער אני לשיפור ולהתקדמות שחלו בנסיבותיו הפרטניות, לגביו, לנוכח עמדת הפסיקה בדבר מעמדם

של הסדרי טיעון, והפרמטרים העובדתיים והמשפטיים שבפני סברתי שההסדר מאזן נכונה בין השיקולים השונים נוכח סוג ומידת העונש שהושתו ולפיכך אכבדו.

סוף דבר

19. אשר על כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **צו שירות לתועלת הציבור (של"צ)** בהיקף של 200 שעות, במסגרת "בית מכבי" בחסות החברה עירונית בראשון לציון בתפקידי תחזוקה. זאת תחת פיקוח שירות המבחן וכמפורט בתסקיר שירות המבחן. מובהר בזאת לנאשם שחובתו לקיים תנאי השל"צ לבל יפקע הצו על כל המשמעויות הנגזרות מכך לדיון מחודש בהרשעתו ובגזר דינו.
- ב. **מאסר על תנאי** ל- 6 חודשים, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות נגד הגוף, לרבות ניסיון ולמעט איומים.
- ג. **מאסר על תנאי** ל- 3 חודשים לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירת איומים.
- ד. **פיצוי** בסך 1,500 ₪ למתלוננת, עדת תביעה 1, שישולם בדרך של הפקדה במזכירות. כל סכום שיופקד בקופת ביהמ"ש, ייזקף תחילה לפירעון מלוא הפיצוי, רק לאחר פירעונו תיזקף היתרה לתשלום הקנס. נוכח ההסדר ישולם הפיצוי ב- 5 תשלומים זהים ושווים. התשלום הראשון עד ליום 10.7.15 יתר התשלומים יבוצעו עד ל- 10 בחודש עוקב. אי ביצוע תשלום במועד יעמיד לפירעון מידי את מלוא היתרה.
- ה. **קנס כספי** בסך של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. נוכח ההסדר ישולם ב- 5 תשלומים זהים ושווים. התשלום הראשון עד ליום 10.7.15 ויתר התשלומים יבוצעו עד ל- 10 בחודש עוקב. אי ביצוע תשלום במועד יעמיד לפירעון מידי את מלוא היתרה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי- מרכז, לוד תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ז' תמוז תשע"ה, 24/06/2015 במעמד הנוכחים.

אילן בן-דור , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כמבוקש. משהובהר שקיים פקדון שבתוכו סכום שגובהו כסכום הפיצוי והקנס יחד, יקוזזו הללו מתוכו ואין צורך בתשלום נוסף מצד הנאשם.

עמוד 5

ניתנה והודעה היום ז' תמוז תשע"ה, 24/06/2015 במעמד הנוכחים.

אילן בן-דור , שופט